

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobkyně: **E. Č.**, zast. Mgr. Martinem Vovsíkem, advokátem se sídlem Malá ul. 6, 301 00 Plzeň, proti žalovanému: **Krajský úřad kraje Vysočina**, se sídlem Žižkova 57, 587 33 Jihlava, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 1. 2014, č. j. KUJI 500/2014, sp. zn. OOSČ 793/2013 OOSC/263,

t a k t o :

- I. Žaloba **se z a m í t á .**
- II. Žalobkyně **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Vymezení věci:

Rozhodnutím žalovaného ze dne 6. 1. 2014, č. j. KUJI 500/2014, sp. zn. OOSČ 793/2013 OOSC /263 bylo podle ust. § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) rozhodnutí Městského úřadu Velké Meziříčí ze dne 30. 9. 2013, č. j. DOP/27133/2013/4544/2013-juran (dále též „správní orgán

I. stupně“) změněno takto: ve výrokové části napadeného rozhodnutí vypouští slova „a § 125c odst. 1 písm. f) bod 5“. Ve zbytku bylo napadené rozhodnutí potvrzeno podle ust. § 90 odst. 5 správního řádu.

Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně ze dne 30. 9. 2013, č. j. DOP/27133/2013/4544/2013-juran byla žalobkyně uznána vinnou tím, že dne 4. 8. 2013 v 15:05 hod. řídila osobní automobil Š. F., registrační značky: ..... a na dálnici D1 od 118 km do 156,2 km ve směru na B. nebyla za jízdy na sedadle připoutána bezpečnostním pásem. Dále se neřídila pokyny policie k zastavení vozidla, které byly dávány od 119 km z jedoucího služebního vozidla, rozsvícením nápisu „STOP POLICIE“ včetně použití výstražného světla modré barvy a následně zastavovacím terčem. Po zastavení v 156,2 km se po prvotní nespolupráci podrobila vyšetření ke zjištění alkoholu s negativním výsledkem a vyšetření ke zjištění, zda není ovlivněna návykovou látkou s pozitivním výsledkem, kdy přístroj DrugWipe 5+ reagoval na látky Cannabis a Amphetamin/Metamphetamin. Dále byla řidička vyzvána k lékařskému vyšetření spojeného s odběrem biologického materiálu, kterému se nejprve na místě události chtěla podrobit a později lékařské vyšetření odmítla. Porušením ust. § 4 písm. b), § 6 odst. 1 písm. a) a § 5 odst. 1 písm. g) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o silničním provozu“) spáchala přestupek podle ust. § 125c odst. 1 písm. d), § 125c odst. 1 písm. k) a § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 citovaného zákona. Podle ust. § 11 odst. 1 písm. b) ve spojení s ust. § 125c odst. 4 písm. a) citovaného zákona jí byla uložena pokuta ve výši 28.000 Kč, podle ust. § 11 odst. 1 písm. c) ve spojení s ust. § 125c odst. 5 citovaného zákona jí byla uložena sankce ve formě zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 12 měsíců a dle ust. § 118 c odst. 3 citovaného zákona se do doby zákazu činnosti započítává i doba zadržení řidičského průkazu, a to ode dne 4. 8. 2013 (zadržení řidičského průkazu policistou) do data nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 30. 9. 2013 podala žalobkyně odvolání, o kterém rozhodl žalovaný dne 6. 1. 2014, toto rozhodnutí je předmětem soudního přezkumu.

II.

Shrnutí žalobních bodů:

V žalobě doručené Krajskému soudu v Brně dne 4. 3. 2014 navrhla žalobkyně zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci správnímu orgánu k dalšímu řízení.

Namítla, že v kontextu výrokové části rozhodnutí žalovaného absentuje jakékoliv rozhodnutí o odvolání žalobkyně ve smyslu ust. § 90 odst. 5 správního řádu, čímž rozhodnutí je formálně nedokonalé. Dále poukázala na neúplně zjištěný stav věci. I přesto, že se k projednání přestupku nedostavila, neměl správní orgán dokazování ukončit, ale měl ji vyzvat k předložení lékařských zpráv, případně tyto zprávy vyžádat. Žalovaný v souladu s ust. § 3 správního řádu je povinen zjistit, co možná nejúplněji s využitím všech dostupných zákonných prostředků, stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Za tím účelem si opatřuje potřebné podklady pro rozhodnutí.

Dále vyslovila výhrady ke způsobu provedení orientačního vyšetření a k přístroji samotnému. S ohledem na povahu použitého přístroje, který je jednorázový a nevytváří kontrolní protokol, nelze pozitivní výsledek vyšetření prokazovat toliko fotografií, nýbrž k důkazu musí být proveden přístroj samotný, v tomto kontextu tedy nejen ohledání přístroje, ale také jakýkoliv výstup z tohoto přístroje. Z tohoto pohledu proto bylo nezbytné podrobně vyslechnout zasahující policisty ke způsobu provádění vyšetření, manipulaci s přístrojem, výsledku vyšetření atd. Tvrdila, že objektivně v těle přístrojem indikované látky Cannabis ani Amphetamin/Methamphetamin neměla. Je dále zřejmé, že policisté mohou učinit výzvu k podrobení se lékařskému vyšetření ve smyslu ust. § 5 odst. 1 písm. g) zákona o silničním provozu pouze v opodstatněném případě, kdy na základě řádně provedené orientační zkoušky vznikne důvodné podezření, že kontrolovaná osoba řídí vozidlo pod vlivem návykové látky. Za daného stavu tak dokazování ve věci zůstalo neúplné, neboť bylo třeba provést důkaz samotným použitým přístrojem DrugWipe 5+ včetně obalu obsahujícího datum expirace. Dle jejího názoru správní orgány zatížily svoje rozhodnutí nepřezkoumatelností, jelikož důkazní řízení nelze považovat za kompletní.

III.

Vyjádření žalovaného:

V písemném vyjádření ze dne 24. 3. 2014 argumentoval žalovaný tím, že námitky žalobkyně se svým obsahem shodují s námitkami odvolacími, se kterými se žalovaný řádně a podrobně vypořádal v odůvodnění napadeného rozhodnutí, na které se svým vyjádřením odkázal. Byl toho názoru, že spáchání všech přestupků, ze kterých byla žalobkyně uznána vinnou, bylo jednoznačně prokázáno. Navrhl proto, aby žaloba jako nedůvodná byla zamítnuta.

IV.

Shrnutí podstatných skutečností zjištěných ze správního spisu:

Ve správním spise se nachází oznámení přestupku Policie ČR, krajské ředitelství policie Kraje Vysočina, odbor služby dopravní policie, Dálniční oddělení Velký Beranov, č. j. KRPJ-79161-18/PŘ-2013-160041-KOP ze dne 5. 8. 2013, úřední záznam ze dne 4. 8. 2013 podepsaný nstržm. L. K. a pprap. P. N., úřední záznam o podání vysvětlení ze dne 4. 8. 2013 sepsaný s žalobkyní, úřední záznam o zajištění osoby – žalobkyně – ze dne 4. 8. 2013, úřední záznam o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů nebo jiné návykové látky ze dne 4. 8. 2013, doklad o provedení orientačního testu testem Drugwipe 5+ na přítomnost jiných návykových látek než alkoholu, oznámení o zahájení řízení a předvolání žalobkyně a svědků k jednání dne 30. 9. 2013, protokolace se svědkem nstržm. L. K. a pprap. P. N., výpis z evidenční karty řidiče ze dne 29. 8. 2013 potvrzující zadržení řidičského průkazu ode dne 4. 8. 2013, aktuální stav bodového hodnocení = 0 bodů, s pěti záznamy v přestupcích, rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 30. 9. 2013, č. j. DOP/27133/2013/4544/2013-juran, písemná omluva žalobkyně z jednání konaného dne 30. 9. 2013 podaná dne 30. 9. 2013 a doručená správnímu orgánu I. stupně dne 1. 10. 2013 potvrzující, že ze zdravotních důvodů se jmenovaná nemohla zúčastnit ústního jednání dne 30. 9. 2013, přiložená lékařská zpráva (nečitelná kopie) vystavená dne 30. 9. 2013 prokazující, že uvedeného dne se dostavila

žalobkyně a byla vyšetřena na ambulanci. Lékařská zpráva neobsahuje razítko ani podpis ošetřujícího lékaře. Dále se ve spise nachází odvolání žalobkyně ze dne 17. 10. 2013, výsledek lékařských vyšetření (chemicko-toxikologické vyšetření moči, výsledkový list laboratorního vyšetření ze dne 5. 8. 2013 a 8. 8. 2013 vystavené Fakultní nemocnicí Plzeň, Ústav soudního lékařství, Toxikologická laboratoř). Dále je ve spise založeno i rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 1. 2014, č. j. KUJI 500/2014, sp. zn. OOSČ 793/2013 OOSC/263, které je předmětem soudního přezkumu.

V.

Právní názor Krajského soudu v Brně:

Žaloba byla podána včas (ust. § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobou oprávněnou (ust. § 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (ust. § 65, § 68, § 70 s.ř.s.).

Žaloba byla přezkoumána v mezích žalobních bodů včetně řízení předcházející vydání rozhodnutí, přičemž soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (ust. § 75 odst. 1, 2 s.ř.s.).

Vzhledem ke splnění zákonných podmínek dle ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání.

Žaloba není důvodná.

Z hlediska vypořádání žalobních námitek se krajský soud nejprve vyjádřil k výhradám žalobkyně zpochybňujícím oprávněnost projednání označených přestupků v její nepřítomnosti.

Podle § 74 odst. 1 zákona o přestupcích o přestupku koná správní orgán v prvním stupni ústní jednání. V nepřítomnosti obviněného z přestupku lze věc projednat jen tehdy, jestliže odmítne, ač byl řádně předvolán, se k projednání dostavit nebo se nedostaví bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu.

Řízení o přestupku v prvním stupni je tedy zákonem zásadně koncipováno jako řízení s ústním jednáním za přítomnosti obviněného z přestupku. Soud při výkladu ust. § 74 odst. 1 zákona o přestupcích poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2009, č. j. 7 As 9/2009-66, www.nssoud.cz, dle něhož „ústním projednáním přestupku před správním orgánem I. stupně za účasti řádně předvolaného účastníka je sledována a také garantována právní jistota spolehlivého zjištění skutkového stavu věci a prokázání viny či nevin, jakož i právo na spravedlivý proces. Vzhledem ke klíčovému významu ústního jednání v přestupkovém řízení a vzhledem k závažnosti následků nedostavení se k tomuto jednání musí proto být předvolání učiněno v takové formě, která nevzbuzuje pochybnosti, zda obviněný z přestupku byl řádně předvolán. Stejný klíčový význam má ovšem i řádné posuzování dalších zákonných podmínek umožňujících projednat věc v nepřítomnosti obviněného z přestupku, kterými jsou odmítnutí tohoto obviněného dostavit se k projednání věci nebo nedostavení se obviněného z přestupku bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu. Jelikož v oblasti

správního trestání platí princip presumpce nevinu a z něho vyplývající zásada rozhodování v pochybnostech ve prospěch obviněného, je potom třeba každou pochybnost v uvedených směrech vykládat ve prospěch obviněného z přestupku. Pochybnosti o tom, zda byl obviněný k ústnímu projednání přestupku řádně předvolán, tj. zda měl možnost vyjádřit se ke všem skutečnostem, které se mu kladou za vinu, k důkazům o nich, a možnost navrhnout důkazy na svou obhajobu, a o tom, zda se odmítl dostavit k projednání věci nebo zda se nedostavil bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu, postihují ve svém důsledku i zjištěný skutkový stav věci, který se stal podkladem pro správní rozhodnutí. Obviněný má v řízení o přestupku, který je mu kladen za vinu, „základní právo, aby věc byla projednána v jeho přítomnosti, tj. má právo být přítomen ústnímu jednání o přestupku podle § 74 zákona o přestupcích, ledaže by odmítl, ač byl řádně předvolán, se k projednání přestupku dostavit, nebo se nedostavil bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu. Pokud by se tedy ústní jednání konalo v nepřítomnosti obviněného z přestupku, aniž by byly splněny zákonné podmínky ustanovení § 74 odst. 1 zákona o přestupcích, došlo by k porušení základního práva tohoto obviněného podle čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod.“

Taktéž v rozsudku ze dne 26. 5. 2011, č. j. 2 As 36/2010-58, dostupného na www.nssoud.cz, Nejvyšší správní soud uvádí, že „... účast obviněného na ústním jednání o přestupku je jeho imanentním procesním právem; proto je i jeho přítomnost správním orgánem vyžadována a je předvoláván podle ustanovení § 59 správního řádu. Na druhou stranu poskytuje ustanovení § 74 odst. 1 zákona o přestupcích možnost projednat přestupek za tam vymezených podmínek i v nepřítomnosti obviněného. Jestliže se tedy řádně předvolaný obviněný nedostaví k ústnímu jednání, aniž by se náležitě (tedy i bezodkladně) omluvil s uvedením důležitého důvodu, pro který se nemohl dostavit, nelze správnímu orgánu vyčítat, že na osobní účasti obviněného netrval a věc skutečně projednal a rozhodl na základě podkladů obsažených ve správním spise, shledával-li je (a to je podstatné) dostatečnými pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Jestliže stěžovatel polemizuje se způsobem zjišťování skutkového stavu věci jen z podkladů obsažených ve správním spise, nelze než uvést, že pokud měl správní orgán skutkový stav věci postaven na jisto na základě takových podkladů a nepovažoval-li za nutné doplnit dokazování, byl zcela jednoznačně oprávněn o věci rozhodnout, a to i bez provedení výslechu stěžovatele, který se vlastní vinou připravil o potenciální možnost takto ustavený skutkový stav korigovat.“

Z ustanovení § 74 odst. 1 zákona o přestupcích vyplývá několik základních podmínek pro projednání věci v nepřítomnosti osoby obviněné ze spáchání přestupku. Obviněný musí být především řádně předvolán a poučen o tom, v jakých případech může být jednáno bez jeho účasti. Další podmínkou je, že se odmítne k projednání dostavit nebo se nedostaví bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu.

První podmínka byla v projednávané věci splněna. Předvolání k ústnímu jednání nařízenému na den 30. 9. 2013 bylo žalobkyni řádně doručeno a obsahovalo všechny náležitosti dle ust. § 59 správního řádu včetně poučení o tom, jaké jsou právní následky v případě, že se obviněný z přestupku k jednání nedostaví. Soudu tedy zbývá posoudit, zda omluva žalobkyně odpovídá zákonnému požadavku náležité omluvy ve smyslu ust. § 74 odst. 1 zákona o přestupcích.

Omluva z ústního jednání byla v daném případě učiněna žalobkyní písemně v den nařízeného jednání, tj. dne 30. 9. 2013 prostřednictvím provozovatele poštovních služeb, správnímu orgánu I. stupně byla doručena dne 1. 10. 2013, tj. den po ústním jednání. Jako důvod omluvy byly uvedeny zdravotní důvody, které doložila kopií přiložené lékařské zprávy ze dne 30. 9. 2013, která mimo špatné čitelnosti postrádala razítko a podpis ošetřujícího lékaře. Z obsahu lékařské zprávy pouze vyplývá, že byla vyšetřena v ambulanci (neurologie), je účastníkem autonehody. Není tedy zřejmo, zda došlo k jejímu vyšetření, jakého charakteru bylo vyšetření, zda její zdravotní stav akutně žádal vyšetření, zda se jednalo o náhlou zdravotní komplikaci. Posouzení náležitosti omluvy nebo důležitosti důvodu bránícího účasti u jednání spadá do diskrečního oprávnění svěřeného správnímu orgánu ust. § 74 zákona o přestupcích (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 5. 2008, č. j. 2 As 16/2008-41, www.nssoud.cz). Soud tedy konstatuje, že pojmy náležitá omluva a důležitý důvod jsou pojmy neurčité, při jejichž hodnocení vychází správní orgán ze všech relevantních skutečností. Soudu za této situace přísluší pouze posoudit, nepřekročil-li správní orgán meze správního uvážení a není-li jeho postup projevem nepřípustné libovůle. Je nutné konstatovat, že vzhledem k účelu citovaného ustanovení zákona o přestupcích je třeba za náležitou omluvu považovat omluvu z takového důvodu, který skutečně brání obviněnému se zúčastnit jednání. Za takový případ se dá považovat především hospitalizace nebo jiné důvody skutečně a prokazatelně zamezující pohybu (obdobně viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 6. 2012, č. j. 1 As 55/2012-32, www.nssoud.cz). Z předložené lékařské zprávy však nevyplývá, jaké konkrétní zdravotní komplikace bránily žalobkyni v účasti na jednání, tj. zda její zdravotní stav byl natolik vážný, aby jí nedovoloval účast na jednání před správním orgánem, není uvedena žádná diagnóza, není zřejmo, zda lékařské vyšetření žalobkyně dne 30. 9. 2013 skutečně proběhlo, zda se jednalo o vyšetření, které si akutně žádal její zdravotní stav. Je třeba přisvědčit argumentaci žalovaného, že odeslala-li žalobkyně omluvu uvedenou formou až v den konání ústního jednání, musela počítat s tím, že její omluva nebude doručena správnímu orgánu I. stupně včas, aby mohla být případně zohledněna. Jiným způsobem např. telefonicky nebo e-mailem se nepokusila před termínem ústního jednání (v 13:00 hod.) spojit se správním orgánem, ačkoliv předvolání k jednání obsahovalo i sdělení e-mailového a telefonického kontaktu na oprávněnou úřední osobu. Obdržel-li správní orgán I. stupně omluvu žalobkyně až dne 1. 10. 2013, nemohl proto, vzhledem k termínu konání ústního jednání, k ní přihlédnout.

Pokud se týká žalobních námitek směřujících proti samotnému rozhodnutí o přestupcích, soud předně uvádí, že žalobkyně nezpochybňuje závěry správních orgánů ohledně přestupku ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu (nepřipoutání se za jízdy bezpečnostním pásem) ve spojení s ust. § 6 odst. 1 písm. a) citovaného zákona a přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 citovaného zákona (nezastavení vozidla na signál, který jí přikazuje zastavit vozidlo nebo na pokyn „STŮJ“ daný při řízení nebo usměrňování provozu na pozemních komunikacích osobou k tomu oprávněnou) ve spojení s porušením ust. § 6 odst. 1 písm. a) citovaného zákona, ale svými námitkami směřuje především proti přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. d) ve spojení s ust. § 5 odst. 1 písm. g) citovaného zákona (odmítnutí podrobit se na výzvu policisty vyšetření ke zjištění, zda při řízení vozidla nebyla ovlivněna jinou návykovou látkou).

Podle ust. § 125c odst. 1 písm. d) citovaného zákona se přestupku dopustí fyzická osoba, která v provozu na pozemních komunikacích se přes výzvu podle ust. § 5 odst. 1 písm. f) a g) odmítne podrobit vyšetření, zda při řízení vozidla nebo jízdě na zvířeti nebyla

ovlivněna alkoholem nebo jinou návykovou látkou, ačkoliv takové vyšetření není spojeno s nebezpečím pro její zdraví.

Podle ust. § 5 odst. 1 písm. g) citovaného zákona řidič je povinen se podrobit na výzvu policisty vyšetření podle zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou.

Mezi stranami není sporné, že žalobkyně dne 4. 8. 2013 v 15:05 hod. řídila osobní automobil Š. F., registrační značky ..... a na dálnici D1 od km 118 do km 156,2 ve směru na B. nebyla za jízdy na sedadle připoutána bezpečnostním pásem, dále se neřídila pokyny policie k zastavení vozidla, které byly dávány od km 119 z jedoucího služebního vozidla, rozsvícením nápisu „STOP POLICIE“ včetně použití výstražného světla modré barvy a následně zastavovacím terčem. Závěr skutkového děje byl vyhodnocen ze spisového materiálu, sice oznámení přestupku ze dne 5. 8. 2013, úředního záznamu ze dne 4. 8. 2013, svědeckých výpovědí pprap. P. N. a nstržm. L. K. Z uvedených podkladů vyplynulo, že hlídka Policie ČR zjistila v popisovaném místě, že řidička, tj. žalobkyně, nebyla za jízdy připoutána bezpečnostním pásem. Z tohoto důvodu Policie ČR užila výstražné světlo modré barvy se světelným nápisem „STOP POLICIE“ umístěným na zadním skle služebního vozidla a dále i zastavovací terč z okénka spolujezdce. Žalobkyně na opakované výzvy k zastavení nereagovala, pokračovala v jízdě směrem na Brno. Výzva k zastavení byla provedena opakovaně, vozidlo se podařilo bezpečně zastavit až za spolupráce s druhou hlídkou Policie ČR v km 156,2. Žalobkyně zpočátku odmítala spolupracovat, ve vozidle se zamkla. Teprve po opakovaných výzvách vystoupila z vozidla a vzhledem k tomu, že po celou dobu komunikace s policisty se pohybovala nejistě, nabyla hlídka Policie ČR podezření, že svým chováním by mohla ohrozit sebe, popřípadě ostatní účastníky provozu, byla proto po poučení vyzvána k podrobení se lékařskému vyšetření s odběrem krve a moči. K tomu uvedla, že lékařské vyšetření sama požaduje. Vzhledem k tomu, že policisté zpochybnili její jednání, které se jevilo jako bezprostřední ohrožování jejího života, života nebo zdraví jiných osob, bylo provedeno její zajištění (ust. § 26 odst. 1 písm. a) zákona č. 273/2008 Sb., o Policii ČR).

Stran žalobní námitky týkající se výhrady ke způsobu provedení orientačního vyšetření, provedení orientačního testu testem Drugwipe 5+ na přítomnost jiných návykových látek než alkoholu a k přístroji samotnému soud uvádí, že z provedeného důkazního řízení zejména svědeckých výpovědí jmenovaných policistů bylo prokázáno, že s ohledem na popisované jednání a chování žalobkyně byly naplněny znaky přestupku dle ust. § 125c odst. 1 a ust. § 5 odst. 1 písm. g) citovaného zákona, neboť s ohledem na souhrn všech okolností (nestandardní chování žalobkyně, která nereagovala na opakované výzvy k zastavení vozidla, následně po zastavení vozidla určitou dobu odmítala vystoupit z vozidla, uzamkla se v něm, při jednání s policisty byla zmatená a roztěkaná, v obličeji bledá, se zarudlýma očima) nelze oprávněnost a zákonnost výzvy Policie ČR k odbornému lékařskému vyšetření spojenému s odběrem biologických materiálů jakkoliv zpochybňovat. Dodatečně předložené laboratorní vyšetření, které si žalobkyně sama zajistila ve dnech 5. 8. a 8. 8. 2013 v souvislosti s prokázáním, zda dne 4. 8. 2013 v 15:05 hod. byla pod vlivem návykové látky, je právně irrelevantní pro posuzování přestupkové věci, neboť žalobkyně nebyla stíhána pro přestupek, kterého by se měla dopustit v souvislosti s řízením motorového vozidla pod vlivem návykové látky, nýbrž pro přestupek, kterého se měla dopustit v souvislosti s odmítnutím podrobit se lékařskému vyšetření spojenému s odběrem biologického materiálu. K tomu, aby policie vyzvala řidiče k podrobení se vyšetření, zda není ovlivněn návykovou látkou, stačí podezření a záleží pouze na policii, k jakému typu vyšetření řidiče vyzve. Žalobkyně lékařské vyšetření ke zjištění, zda

není ovlivněna alkoholem či jinou návykovou látkou odmítla, i přestože byla policií vyzvána a nezajistila tak potřebnou spolupráci, která byla nutná pro řádné objasnění případného přestupku.

Pokud se však týká toho, že správní orgán prvního stupně porušení ust. § 4 písm. b) zákona o silničním provozu podřadil pod skutkovou podstatu přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 citovaného zákona jedná se o nesprávnou kvalifikaci přestupku, neboť popsáním porušením se žalobkyně dopustila přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona. Žalovaný proto správně využil svého práva dle ust. § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu a provedl částečnou změnu výroku napadeného rozhodnutí, tak jak uvedeno v přezkoumávaném rozhodnutí.

Soud se nemohl ztotožnit s námitkou žalobkyně, že v napadeném rozhodnutí žalovaného schází z formálního hlediska jakékoliv rozhodnutí o odvolání žalobkyně ve smyslu ust. § 90 odst. 5 správního řádu, což dle názoru žalobkyně napadené rozhodnutí činí formálně nedokonalým. Dále namítla, že dle konstantní judikatury správních soudů platí, že pokud odvolací správní orgán odvolání zamítne a napadené rozhodnutí potvrdí, tvoří rozhodnutí správních orgánů obou stupňů z hlediska soudního přezkumu jeden celek.

Dle ust. § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu, jestliže odvolací orgán dojde k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy nebo že je nesprávné, napadené rozhodnutí nebo jeho část změnit; změnu nelze provést, pokud by tím některému z účastníků, jemuž je ukládána povinnost, hrozila újma z důvodu ztráty možnosti odvolat se. Podle ust. § 36 odst. 3 citovaného zákona se postupuje, pouze pokud jde o podklady rozhodnutí nově pořízené odvolacím správním orgánem; je-li to zapotřebí k odstranění vad odůvodnění, změnit odvolací správní orgán rozhodnutí v části odůvodnění; odvolací správní orgán nemůže svým rozhodnutím změnit rozhodnutí orgánu územního samosprávného celku vydané v samostatné působnosti.

Odvolací řízení ve správním řádu stojí na apelačním principu, který umožňuje na rozdíl od principu kasačního odvolacímu správnímu orgánu rozhodnout o věci samé v případě, že shledal pochybení na straně správního orgánu I. stupně. Nezákonnost či nesprávnost rozhodnutí správního orgánu I. stupně hodnotí odvolací správní orgán podle kritérií stanovených v ust. § 89 odst. 2 citovaného zákona. Činí tak ve světle zejména základních zásad řízení ust. § 2 až § 8 tohoto zákona. V daném případě se žalovaný rozhodl ke změně části rozhodnutí správního orgánu I. stupně, vycházející z odlišného právního názoru na skutková zjištění obsažená v předloženém spisovém materiálu. V odůvodnění napadeného rozhodnutí je přesvědčivým způsobem zdůvodněna změna části původní výrokové části i důvody, které žalované k této změně vedly a která měla za následek vypuštění odkazu na ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 zákona o silničním provozu. Pokud správní orgán změnil jen část napadeného rozhodnutí, musí jej ve zbytku potvrdit dle odst. 5 věty druhé ust. § 90 správního řádu, což žalovaný učinil.

Na základě výše uvedeného soud uzavírá, že žalovaný dostatečným způsobem vyložil důvody svého rozhodnutí a z jeho konstrukce lze seznat, jak se vypořádal s odvolacími námitkami. Napadené rozhodnutí je postaveno na racionálních důvodech, nevykazuje zásadní deficity po stránce právní či skutkové. Je věcí správních orgánů jaká kritéria pro svá rozhodnutí zvolí, podstatné je, aby důvody správních orgánů byly transparentní a z rozhodnutí jednoznačně seznatelné, a to tak, aby úvahy správních orgánů mohly posléze být předmětem

soudního přezkumu. V daném případě nebyly shledány pochybnosti v postupu a rozhodnutí žalovaného, soud proto žalobu dle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 14. dubna 2015

JUDr. Eva Lukotková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová